

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Sžf/83/2015
Identifikačné číslo spisu: 2014200856
Dátum vydania rozhodnutia: 24.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2014200856.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: SLOVAKIA PLAY spol. s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 315, Senica, IČO: 18 048 595, zastúpeného Martin Džačovský, s.r.o., advokátska kancelária, Hviezdoslavova 315, Senica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/15664-83920/2013/5081 zo dňa 21.02.2013, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/94/2014-39 zo dňa 22. septembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/94/2014-39 zo dňa 22. septembra 2015 p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej v texte rozhodnutia aj „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) uznesením č. k. 20S/94/2014-39 zo dňa 22. septembra 2015 postupom podľa § 246 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a v spojení s ust. § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil konanie o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/15664-83920/2013/5081 z 21. februára 2013 o potvrdení exekučnej výzvy Daňového úradu Košice č. 9800502/5/3718222/2012/Mori z 12. decembra 2012, ktorou vyzval žalobcu na zaplatenie nedoplatku vo výške 4 000 eur. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 246c ods.1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na ich náhradu.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 21.02.2013 už bolo predmetom súdneho preskúmania v konaní vedenom pod sp. zn. 20S/13/2013, pričom krajský súd konanie v predmetnej veci zastavil v zmysle § 250d ods. 3 O.s.p. uznesením č. k. 20S/13/2013-38 zo dňa 28.11.2013, ktoré rozhodnutie bolo uznesením NS SR na základe odvolania žalobcu potvrdené uznesením vydaným pod sp. zn. 6Sžf/28/2014 zo dňa 29.04.2015 a ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa

29.06.2015. Krajský súd ďalej uviedol, že prekážka rozhodnutej veci (res iudicata) v zmysle ust. § 159 ods. 3 O.s.p. bráni tomu, aby bola vec meritorne prejednávaná a rozhodnutá. Takýto nedostatok podmienky konania nemožno odstrániť, preto súd po jeho zistení musí konanie v ktoromkoľvek štádiu bez ďalšieho konania zastaviť (§ 104 ods. 1 O.s.p.). Taktiež krajský súd uviedol, že z doplneného podania (č. l. 31) jednoznačne vyplýva, že žalobca žiadal preskúmať rozhodnutie žalovaného č. 1100303/1/15664-83920/2013/5081 zo dňa 21.02.2013, ktorým žalovaný potvrdil exekučnú výzvu správcu dane, ktorá ale súdnemu prieskumu nepodlieha. Navyiac, v prípadnom ďalšom konaní vo veci by bol procesný úspech žalobcu viac než nepravdepodobný i vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie vo veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod. sp. zn. 20S/13/2013 zo dňa 28.11.2013 bolo potvrdené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR 6Sžf/28/2014 zo dňa 29.04.2015.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal v zákonom ustanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, že žaloba bola podaná o vydanie bezdôvodného obohatenia a nie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a taktiež podľa žalobcu súd vôbec nerozhodoval o návrhu žalobcu na pripustenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného a to Daňový úrad Košice a preto žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca namietal, že súd sa mal zaoberať skutočnosťou, že výkaz daňových nedoplatkov má konštitutívne účinky v tých prípadoch, kedy je zostavený bez právoplatného rozhodnutia o vyrubení dane. Ide o prípady podľa § 89 ods. 2 písm. b), c) zákona č. 563/2009 Z.z. Daňového poriadku (§74 ods. 2 písm. b), c) zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov). Ide o exekučný titul, ktorý zakladá povinnosť daňového subjektu zaplatiť nedoplatok, preto ho je nevyhnutné súčasne považovať za vyrubenie nedoplatku, keďže mu nepredchádza rozhodnutie. Z konštitutívneho účinku možno vyvodiť, že výkaz je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p. Rozhodnutie je pojmovo vymedzené v tomto ustanovení svojim účinkom, pričom zákon iným administratívnym aktom ako sú rozhodnutia, konštitutívny účinok nepriznáva. Výkaz na rozdiel od platobného výmeru nemusí obsahovať odôvodnenie, ale iba zákonom ustanovené náležitosti. Ich formálna správnosť a súlad vyrubného nedoplatku s evidenciou podliehajú súdnemu prieskumu. Nemožno vylúčiť, že pri zostavovaní výkazu nedoplatkov vzniknú administratívne pochybenia. Nebol zistený zákonný dôvod podľa § 248 O.s.p. (generálna klauzula), ktorý by vylučoval výkaz daňových nedoplatkov zo súdneho prieskumu zákonnosti. Zostavenie výkazu má pre daňového dlžníka závažné dôsledky. V exekučnom konaní pritom nie je prípustné preskúmať zákonnosť exekučného titulu. Žalobca súčasne poukázal na uznesenie Ústavného súdu č. k. I. ÚS 235/2012-11 zo dňa 16.05.2012, z ktorého vyplýva, že právnu otázku prípustnosti správnej žaloby proti výkazu daňových nedoplatkov je nevyhnutné vyriešiť vo všeobecnom súdnictve.

Žalobca v závere namietal aj to, že súd sa mal zaoberať skutočnosťou, že ust. § 89 ods. 3 druhá veta zák. č. 563/2009 Z.z., podľa ktorého „daňový dlžník sa neupovedomuje o zostavení výkazu daňových nedoplatkov ani o jeho vykonateľnosti“, sa javí ako rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa vychádzal zo zistení vyplývajúcich z predloženého spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozhodnutia, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje. Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Krajský súd správne poukázal na to, že rozhodnutie vo veci vedenej na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 20S/13/2013 zo dňa 28.11.2013 bolo potvrdené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR 6Sžf/28/2014 zo dňa 29.04.2015 a táto skutočnosť založila prekážku res iudicata teda prekážku rozhodnutej veci.

Podľa § 159 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka rozhodnutej veci (res iudicata) v zmysle ust. § 159 ods. 3 O.s.p. bráni tomu, aby bola vec meritorne prejednávaná a rozhodnutá. Takýto nedostatok podmienky nemožno odstrániť, preto súd po jeho zistení musí konanie v ktoromkoľvek štádiu bez ďalšieho konania zastaviť (§ 104 ods. 1 O.s.p.).

Naviac v danom prípade mal krajský súd konanie zastaviť už s poukazom na ustanovenie § 250d ods. 3 O.s.p. z dôvodu oneskorene podanej žaloby, keďže je nesporné, že žaloba nebola podaná v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni.

Senát odvolacieho súdu po dôslednom oboznámení sa s obsahom napadnutého prvostupňového rozhodnutia, odvolania ako aj celého súdneho spisu dospel k záveru, že boli splnené podmienky na zastavenie konania o návrhu z 12.11.2014. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá v spojení s § 246c ods. 1 a § 219 O.s.p. ako vo výroku vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 250k ods.1 O.s.p. v spojení s § 246c ods.1 a s § 224 ods.1 O.s.p. tak, že v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi náhradu trov nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.